

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא פד

כי הוי מעשה לידים. מינהו המלך לתפוס גנבים ולקטים: לגבי סדי. פנים אל פנים: בקרא דמורי. למד בקר: ביניינו. בין שניהן מחמת כריסן מתוך שכריסן גדול: מטרונסא. שרים נכרית: **אינש שלבס**. שאינכס יכולין להזקק לשומרים: **עלפן גדול משלנו**. קריסס. של נשותי גדול תורה אור משלנו: כי לאיש גבורתו. אבר תמיש. לשון אבר. שלכן גדול תפוסה של אשה מרובה משל איש: כ"ש. שהאשה מרובה ואינכס נזקקין להן וכבעלות לאחרים: אהבה דוקאם אה הכשר. ומתוך שהאשה מרובה על האותיות בשר שניט נדחקו: כי דקורי דפרפנאי. סלים שטושין בהרפנאי: אישתיירי. טהרתי: שופרי. זיהאורי ואלו קירון [עור] פניו: מבי פולני. כשולח מביה האומן שהוא להוב ממראה להב האש: כי פולני. בטלותו מן האש: פרזידי. גרעיין: ונפדר ליה בלילא. יסובכנהו שפה לפיו סביב של ורד ארום: זיסורי. דנפקי מיניה על פני הארץ: מעין. ולא הכל: סדרס פנים. זקן: עולי פין. עולין למעלה מן העין והוא מלמטה שהיא אינה יכולה לשלוט בהן: חוייס ריש לקיש. שהיה לסמיס: שור. קפן: אמר ליה. ר' יוחנן: **פלג לאורייתא**. כמה שותך יפה להבול עול תורה: **שופר**. יופיין: לגנסי: ראו לגנסי: **ולא מלי**. לקפון ככראשונה דמשקבל עליו עול תורה **השש כמו**: הסייף והסכין. משנה היא במס' [כלים] פ"ד מ"ה: הסיניון. חשפי: ומגל יד ומגל קנין. פלילא בלע"ז: משירפס. דקנין בלע"ז: **ליפסעא בליפסעויה** אדע. לפי שהיית לקטים אהה בקי בזהות כלי חומטו ליסעיות: ר' קרו ליה. רבן של לקטים ורחש להן הייתי: אחלי אחסיה. דרבי יוחנן אהמו דריש לקיש: וקא בביא קמיס. דר' יוחנן להפלה על בעלה: עוכס יפומיך אני אחיה ואלמנותיך עלי הטעמו. פסוק הוא בזרמיה: **מלעטב**. מהחרט על שהמיתו שלל היה מנלא סלמין ותיק כמותו: **דשף דעמיס**. נעקרה ממנו דעתו ונשתטה: וחסיי.

אמר רבי יוחנן איבריה דרבי ישמעאל כו'. אלז דברים נכתבו שלא להוליא לעו על בני חרם שסס כן: **אמר** ר' יוחנן אלז חשתיירי מפירי יושלים. רבי יוחנן אמר מורכב הרבה היה אלז כלומר חשתיירי ממשפחהם ולפי שהזכיר רבי יוחנן שהיה משונה משאר בני חרם בדבר אחד הזכיר גם שהיה משונה ביופי: **יתיב** חשתיירי טבילה. והוא דלמרי' בערבי פסחים (פסחים 97 ק"ל). הוי מאן דפגע באתחא בעידן דללקת מטבילת מוזה אחזה ליה רוח זוטניס הייט כשפוגע בה אלז רבי יוחנן שהיה יושב שם בקבע חין זו פניעה חי נמי הסס שפוגע כשעולה בעודה ערומה מן הגאר: **א** הדרת בר כו'. מכאן אמר ר"ת דר"ל מתלה ידע הרבה אלז שפרק עול תורה ונעסה עם הארץ ועסק בלסמיות מדקאמר חי הדרס כך משמע להיות ככהלה ולא שפרוק עול תורה מעליך וקאמר נמי מאי אהנית לי הסס קרו לי רבי כלומר מועיקרל נמי הוו קרו לי רבי אלז ששכחתי ומה שפי' בקונטר' הייט רבו של לקטים חין גדלה חש' דאשכחן במוס' ע"י (דף י"ג) מ"קרו לקרבי רבן של טרסיס אני והייט דלמרי' בפי' כל כהבי (שנת 97 ק"ט) חיל' ר"ל לרבי יהודה נשיאה כך מקובלני מחזיתי וחמרי לה מחזותיך כל עיר שאין בה טיטוקוס של בית רבן כו' משמע שקורס שלימנו רבי יוחנן **למד מתחמים**: **א** הדרת בר. לקמן מוכח דנכסה דקאמר אחיה אחסיה זקא בכיה קמיה ולא חס לשמה יחמרו בשביל זו חזר זה כדחייס לקמן (דף פ"ה): **הסכין** והפניון מחזיתי מקבלין טומאה. הקשה ר"ת דהקן במס' כלים פרק י"ד הסייף והסכין מחזימתי מקבלים טומאה הסייף משישופט והסכין משישחזנה והייט דלז כרבי יוחנן ודלז כר"ל וגראה דהיה מחזי כשהעול חלודה וזא לתקן דהניח בתוספת* סייף וסכין שהעול חלודה סעורין שפן והשחזון * (מקבלין טומאה) אלז מחלחטס הוי גמר דידעו כדמפרש בשמעתין וגראה דשפן קאי חסייף והשחזון קאי חסכין חש' דקמני לשון רביס והוי השחא תוספתא כמו המשנה: שסין

כיהאי מעשה לידיה, פגע ביה אליהו אמר ליה עד מתי אתה מוסר עמי של אלהינו להריגה? אמר ליה מאי אעביד הרמא דמלאכה הוא, אמר ליה אבוך ערק לאסיא את ערוק ללודקיא. כי הו' מקלעי ר' ישמעאל ברבי יוסי ור' אלעזר בר' שמעון בהרי הדרי היה עייל בקרא דתורי בינייהו ולא היה נגעה בהו, אמרה ליה והיא מטרונתא בניבם אינם שלכם אמרו לה שלחן גדול משלנו, כל שכונאיבא דאמרי הכי אמרו כ"י כאיש גבורתו **אבא דאמרי הכי אמרו** לה "אהבה דוחקת את הבשר, ולמה להו לא להאדורי לה והאכתיב אל תעונכסל באולתו" שלא להוציא לעו על בניהם **אד' ויהנאיבירה דר' שמעאל בר' יוסף כהמת בת תשע קבין אמר רב פפא איבריה דרבי יוחנן כהמת בת חמשת קבין ואמרי לה בת שלשת קבין דר' פפא גופיה כ' דקורי דהרפנאי, אמר רבי יוחנן "אנא אישתיירי משפירי ירושלים" האי מאן דבעי מחזי שופריה דרבי יוחנן נייתי בסא דכספא **מב' סדקי ונמלייה פרזידיא דרובנא סובקא ונהדר ליה כלילא דוורדא-סובקא** לפומיה, ונותביה בין שמשא למולא, ההוא והורדי-מעין שופריה דר' יוחנן, איני *והאמר מר שופריה דרב כהנא מעין שופריה דרבי אבהו, שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו, שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דארם הראשון ואילו ר' יוחנן לא קא חשיב ליה? שאני ר' יוחנן דהדרה פנים לא הויה ליה. *ר' יוחנן הוה אויל ויחיב אישערי טבילה, אמר: כי סלקן בנות ישראל מטבילת מצוה לפגען בי כי היכי דלהו להו בני שפירי בוותי, גמרי אורייתא בוותי אמרו ליה רבנן לא מסתפי מר מעינא בישא? אמר להו אנא *מורעא דיוסף קאתינא דלא שלמא ביה עינא בישא דכתיב **בן פורת יוסף בן פורת עלי עין** ואמר ר' אבהו אל תקרי עלי עינא לא עלי עין ר' יוסי בר חנינא **מאמר מהבא** וידגו לרוב בקרב הארץ **מת דגים** שבים מים מכסים אותם ואין העין שולטת בהן **אפ זרעו של יוסף אין** ויזור לירדנא אבתריה, אמר ליה הלך לאורייתא, אמר ליה שופרך לנשי, א"ל א**

הדרת בר יחיבנא לך אחותי דשפרא מינא, קביל עליה, בעי למיהדר לאתויי מאניה ולאמצי הדר, אקרייה ואתנייה וישויה גברא רבא, יומא חד הו' מלפניו בי מדרשא **הסייף והסכין והפניון והרומח ומגל יד ומגל קציד מאיתני מקבלין טומאה משעת גמר מלאכתן** ונמר מלאכתן רבני יוחנן אמר משיצרפס בבבשן ריש לקיש אמר ליה אהנאי לך דאקריביןך תחת כנפי השכינה, חלש דעתיה דרבי יוחנן, חלש ריש לקיש, אתאי אחתיה קא בכיא אמרה ליה עשה בשביל בני אמר לה עזובה יתומיך אני אחיה, עשה בשביל אלמנותי אמר לה ואלמנותיך עלי תבטחי נח נפשיה דר' שמעון בן לקיש והוה קא מצמער ר' יוחנן בתרית טובא, אמרו רבנן מאן ליזיל ליחביה לדעתיה, נזייל רבי אלעזר בן פרח דמחרדין שמעתיה אויל יחיב קמיה, כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה חניא דמסייעא לך, אמר: את כבר לקישא, בר לקישא כי הוה אמינא מילתא הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא ומפריקנא ליה עשרין וארבעה פרוקי וממילא רווחא שמעתא ואת גמרת חניא דמסייע לך אפו לא ידענא דשפיר קאמנא! הוה קא אויל וקרע מאניה וקא בכי ואמר היבא את בר לקישא, היבא את בר לקישא והוה קא צוח עד דשף דעתיה [מיניה], בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה-ואפילו

מ"א/מ"ב
ת"א/ת"ב
מ"ג/מ"ד
מ"ה/מ"ו
מ"ז/מ"ח
מ"ט/מ"י

מ"י/מ"יא
מ"ב/מ"יב
מ"ד/מ"יג
מ"ו/מ"יד
מ"ח/מ"ט

מ"א/מ"ב
מ"ג/מ"ד
מ"ה/מ"ו
מ"ז/מ"ח
מ"ט/מ"י

מ"י/מ"יא
מ"ב/מ"יב
מ"ד/מ"יג
מ"ו/מ"יד
מ"ח/מ"ט

מ"א/מ"ב
מ"ג/מ"ד
מ"ה/מ"ו
מ"ז/מ"ח
מ"ט/מ"י

ועי' פס"ה
בשנת קמ"ו
תוס' חולין ד'
ד"ס דקוריא

מ"ב/מ"ג
מ"ד/מ"ה
מ"ו/מ"ז
מ"ח/מ"ט
מ"י/מ"יא

מ"א/מ"ב
מ"ג/מ"ד
מ"ה/מ"ו
מ"ז/מ"ח
מ"ט/מ"י

מ"י/מ"יא
מ"ב/מ"יב
מ"ד/מ"יג
מ"ו/מ"יד
מ"ח/מ"ט

בכחות שס
דף נ"ה
סוטה לו
ב"ב ק"ה

מ"א/מ"ב
מ"ג/מ"ד
מ"ה/מ"ו
מ"ז/מ"ח
מ"ט/מ"י

מ"י/מ"יא
מ"ב/מ"יב
מ"ד/מ"יג
מ"ו/מ"יד
מ"ח/מ"ט